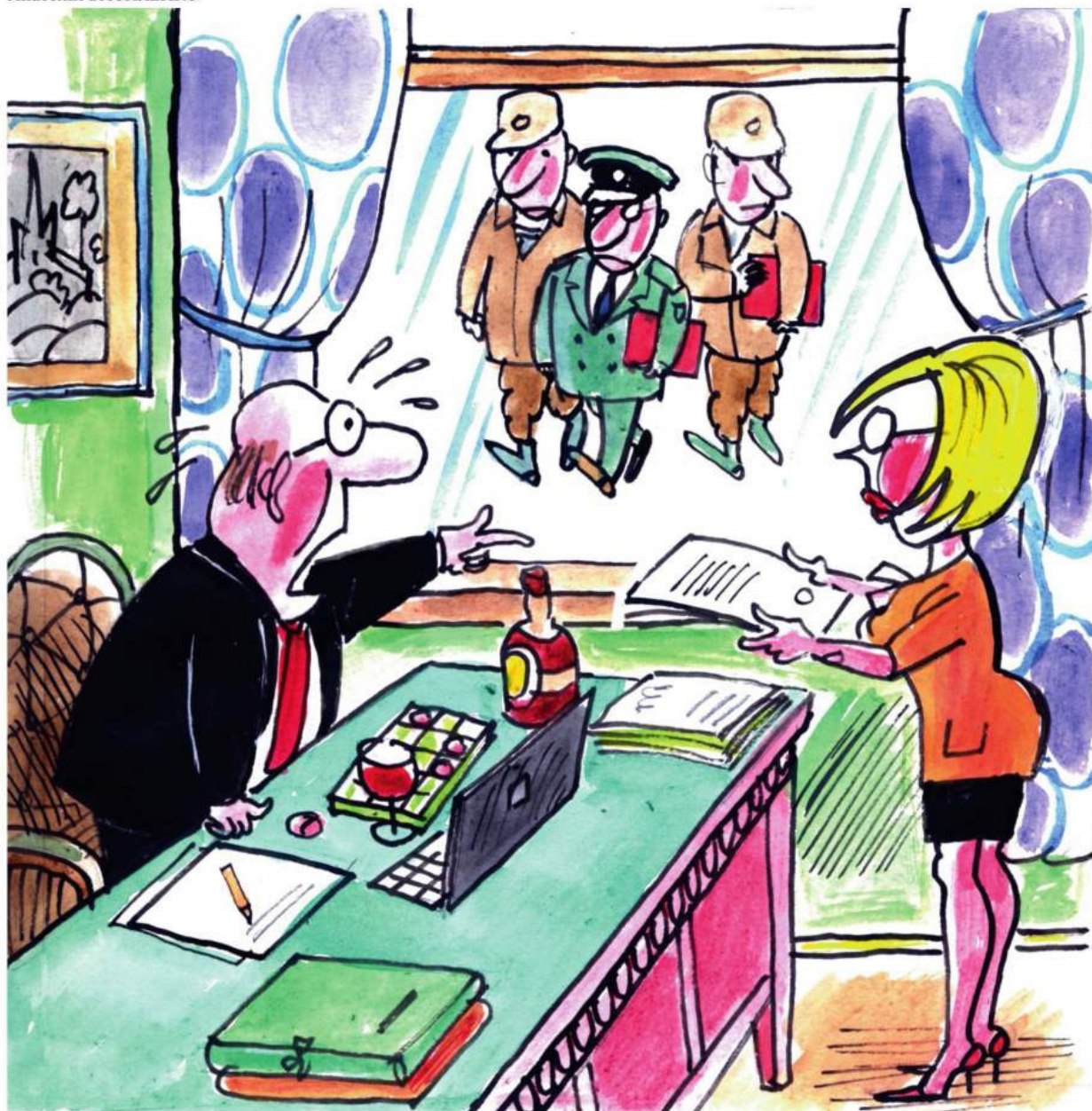

ПЕРЕЦЬ

ВЕСЕЛА
РЕСПУБЛІКА

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Люсю! Це по мою душу. Негайно зателефонуй лікарю, хай придумає для мене хворобу тисяч на десять доларів!

АНОМАЛІЇ

Аномальна спека у світі та Україні, криза порядності і честі, втрата людського достоїнства і національної гідності, глобалізація «донецької глупості» у владі та привладді, стабілізація бандитської підлості призвели до того, що з-під трухлявих пнів вчорашніх совкових заповідників, почало виповзати отруйне гадюччя. Воно вносить заразу не лише у кров громадян України, а й у їхні душі.

ЖИВИ, УКРАЇНО!

(Новий славець на старий лад для тих, хто прагне все повернути назад)

Живи, Україно, прекрасна і сильна!
«Союз», слава Богу, давно околів.
То будь, наша нене, навіки вже вільна
Від зайд чужинецьких й «братків-москалів».

Нам завжди у битвах за волю народу
Стояв на заваді змосковщений зброд,
І Ленін душив ним українську свободу,
І Сталін спирався на цих же заброд.

Їх ниці нащадки жирують ще й нині
На кров'ю просяклій українській землі
І рабську петлю сучать знов Україні,
І лижуть гузицю сатрапу в кремлі.

Живи, мій народе! Поздохнуть лакузи!
І кане у Лету поріддя Іуд.
Єднайся лише в рівноправні союзи,
Де воля в пошані, людина і труд.

Бо прийде та праведна судна година
На всіх відщепенців, плюгавий їх рід,
Ізтрусить цю погань із плеч України,
І ступить в очищений правдою світ.

Остаточний варіант завершив
8 липня 2012 р., хутір.

Євген ДУДАР.

ОДИН ФІНАЛ

Працівники прокуратури з'ясували, що посадовець Демидівської РДА розтратив 700 тисяч гривень. Ці кошти було виділено на ремонт чотирьох шкіл в районі. Насправді ж ніяких робіт виконано не було.

(З інформповідомлень)

Що поцупить можна в школі?

Зошити чи антресолі.

А з ремонту шкіл? Тут статки

Збільшить шанс є в два порядки.

Та обидві ці забави

Приведуть до горе-слави...

ЦІНА УМА

Найбільш оплачуваними в області у січні-квітні 2016 р. традиційно були: працівники підприємств з постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря (9364 грн). Найнижча заробітна плата зафіксована у працівників підприємств з тимчасового розміщення й організації харчування (1920 грн), а також пов'язаних з науковими дослідженнями і розробками (2173 грн).

(Зі статистичних даних)

Постачать повітря – будь зі статком,

Відкриття робити – задарма

Будем довго в світі ми додатком,

Як пошани до ума нема.

ПРАВИЛО З ПРИМАНКОЮ

Дубенська прокуратура направила до обласної прокуратури матеріали про визнання недійсним договору, яким незаконно передано місцевому ПТУ земельну ділянку загальною площею 95 га вартістю понад 4 млн грн, якою користувалася приватна структура.

(З інформповідомлень)

«Ти – мені, а я – комусь!» –

Стало правилом чомусь,

На яке, як на гачок,

Всієс зиску черв'ячок.

ШАХРАЇВ – В ОКОПИ!

Майно та рахунки ДП «Санаторно-оздоровчий комплекс «Джерельце» акціонерного товариства «Рівненський завод тракторних агрегатів» арештовані за рішенням Рівненського міського суду, оскільки слідчий СБУ встановив: у таборі не надавали послуг із психологічної реабілітації АТОвцям, розтративши при цьому понад мільйон державних коштів.

(З інформповідомлень)

Шахраї – завжди в труді,

В пошуках курорту

І наживи на біді

Навіть тих, що з фронту.

В шахраїв – свої тили

Й посадові хлопці,

Сплести котрим постоли

Можуть лиш окопи.

Юрій БЕРЕЗА.

Сміховий префект Рівненського округу.

Данило КУЗНЕЦОВ

Тетяна ЗЕЛЕНЧЕНКО

Валерій ЧМИРЬОВ

ШКАРБАНІДА

Знічев'я про мотлох писать я не звик —
До будня у Музи завважив погорду.
І все ж як погляну на свій черевик —
Одразу писать пориваюся оду.
І прошу, панове, не кпяти з того —
Тут сміх ні до чого і зайві тут кпини,
Бо в чомусь героїський життєпис його
Нагадає нинішній злет України.
Пошив цей шкарбан підприємливий швець,
Який не курив, не купався в горілці.
(Він нині — банкрут. Має повний каліць —
Йому помогли мастаки-податківці.
Бо в нас податківці — п'їтма і мара;
Він так підприємця звик стимулювати:
Під вечір не всучиш йому хабара —
Ранкову зорю вже побачить крізь grati).

Півроку носив його нардепутат
До першої в окрузі зави-потопу...
Потому — мандрований легінь з Карпат,
Який на зарібках сховає всю Європу.
Мені він дістався як цінний презент
Від родича з Хуста, що їхав до Греції,

Ода на честь 10-річчя олігархічного державотворення

Цей безсмертний твір із неопублікованої спадщини нещодавно пропалоного безвісти в Карпатах Аскольда Бегеби подав до друку видатний сучасний художник Петро Ткаченко, його давній і вірний приятель, з яким вони юнаками разом почали свої творчі біографії в київській газеті «Молодь України». До речі, тоді в загаданому молодіжному часописі вони під орудою незабутнього оригіналу української журналістики Івана Семенця працювали пліч-о-пліч (і не штовхаючись!) з такими майбутніми знаменитостями, як Борис Олійник, Віль Гримич, Леонід Тендюк, Вільям Лігостов, Дмитро Степовик, Вадим Рудник, Ляля Блажко, Олександр Тарасенко, Михайло Ме-дуниця, Олесь Лупій, Василь Чехун, Микола Кіпоренко, Ілля Бердник...

Як мовиться, в добродішній і талановитій родині зростають і порядні діти.

Щоправда, бувають і прикрі винятки, як от...

(Ода знайдена публікатором на сторінках загубленого автором записника у вікопомному письменницькому кафе «Еней» після бучного святкування дня народження його старшого друга - видатного українського поета-гумориста Дмитра Молякевича.)

Коли обирався у нас Президент
На другу — уже не учнівську! — каденцію.
Це, думаю, був символічний збіг.
І от коли нині заглянеш крізь роки,
То бачиш крізь плетиво кепських доріг
У світле майбутнє гігантські кроки.
Бувало, підсушиш — стає, ніби щит,
Цупкий, а твердий, як підлога з цементу.
Навакшиш — і він, як свічадо, блищить
І в ньому — відбитий портрет Президента.
Бо в нас: де не плюнь — то утратиш в

портрет.

І скрізь — Президент, наш рудько знаменитий.
Я навіть прикрасив ним свій туалет,
Щоб єдність народу і влади зміцнити.
Тож, сівши в задумі на унітаз,

Дивлюсь в його мудре, стражденне обличчя,
І він надихає мене повсякчас,
На працю, на вірші, на подвиги кличе.
І в тілі нуртує потуга така,
Що годі й секунду якусь зачекати...
Смикнеш лихоманкову ручку бачка
І нумо новітнє життя будувати.
Хоча вже, по правді, і роки не ті
І часом болять переламані кості,
Та рвешся чимдуж, як карась на плиті,
В один з москвитами сонячний простір.

Тепер оспівую шовкові шнурки,
Цей символ єднання з правдавнього віку.
Шнурки нас вертають в минулі віки,
Нагадують дружбу слов'янську велику.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ НАРОДНИЙ ЧАСОПИС «ПЕРЕЦЬ. ВЕСЕЛА РЕСПУБЛІКА»

Панове прихильники і творці сміхового мистецтва!

Генеральна Сміхова Адміністрація Веселої республіки «Перець» закликає всіх, хто не встиг досі передплатити наш журнал, ліквідувати цей прикрий недогляд.

АДЖЕ ПЕРЕДПЛАТА НА «ПЕРЕЦЬ» НІКОЛИ НЕ ПРИПИНЯЄТЬСЯ!

Крісловадніа громада Веселої республіки «Перець», керуючись єдиним прагненням відродити часопис і працюючи задля цього на громадських засадах, **закликає тисячі українців на батьківщині та за кордоном**, котрі вже передплатили журнал, активно долучитися до подальшої популяризації видання, аби часопис дістав «друге дихання» і вийшов у наступному півріччі по-козацьки мужнілим на нові читачські простори.

Залучайте до передплати й купівлі журналу друзів і знайомих, закликайте заможних українців допомагати з передплатою людям небагатим, надсилайте пожертви на розвиток видання, **організуйте передплату журналу** для бібліотек, особливо районних і сільських, для сирітських шкіл-інтернатів і дитячих будинків сімейного типу.

СПІЛЬНИМИ ЗУСИЛЛЯМИ Й УСВІДОМЛЕННЯМ ЗАГАЛЬНОЇ МЕТИ МИ ПЕРЕБОРЕМО НЕГАРАЗДИ Й НЕСТАТКИ НИНІШНЬОГО ЛИХОЛІТТЯ.

Майбутнє — за нами. І воно буде могутнє силою, багате здобутками і життєрадісне, веселе духом!

НАГАДУЄМО УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Для вітчизняних передплатників

Індекс (у Католазі видань України, с.142)	Найменування	Періодичність виходу	Мінімальний строк передплати	Вартість передплати на мінімальний 1-місячний строк	Вартість передплати на 6-місячний строк
97 835	Перець. Весела республіка	12 разів на рік	1 місяць	16, 05 грн	90,30 грн

ДЛЯ ЗАРУБІЖНИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

Індекс (у Католазі видань України, с.142)	Найменування	Періодичність виходу	Мінімальний строк передплати	Вартість передплати з авіапересиланням на мінімальний 1-місячний строк	Вартість передплати з авіапересиланням на 6-місячний строк
97 835	Перець. Весела республіка	12 разів на рік	1 місяць	6 дол. США	36 дол. США

Контактні телефони: (044) 284-77-00; (044) 456-83-27. **Адреса для листів:** журнал «Перець. Весела республіка», а/с 67, м. Київ, 01103.

Адреса для SMS-повідомлень: 050-510-91-64; 050-515-85-22. **E-mail:** Red.Perets2017@ukr.net.

Реквізити банку для грошових переказів на передплату чи розвиток журналу:

Гривневий рахунок: 26009129418 у БАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві; МФО 380805; код ЄДРПОУ 30970534.

Валютний рахунок: 26009556694 Public Joint Stock Company Raiffeisen Bank Aval, Leskova str.9, KYIV, UKRAINE. **SWIFT:** AVALUAUKXXX

Currency (валюта)	Correspondent bank (Банк-кореспондент)	SWIFT-code	Account number (номер рахунку)
USD	DEUTSCHE BANK TRUST COMPANY AMERICAS, U.S.A.	BKTRUS33	04-400-503
	THE BANK OF NEW YORK MELLON, New York, USA	IRVTUS3N	890-0260-688
EUR	RAIFFEISEN BANK INTERNATIONAL	RZBAATWW	55022305
GBR	BARCLAYS BANK London, United Kingdom	BARCGB22	83301931

МІЙ ЖУРНАЛ!

От, нарешті, я оперивсь,
Хай там шторм чи рвильний шквал —
В мене знов з'явився «Перець»,
Найвідоміший журнал.

Він, мов швидкохідний катер,
На якому кулемет.
Там у мене ящик ядер,
Установка для ракет.

Встановив метку мортири,
Завивнувся у кашне...
Я чатую на сатиру
І полюю на смішне.

Дмитро ШУПТА.
м. Одеса

А місія в них є священна така:
Чуття щиросердне одної родини:
Хіба ж то шкарбан без міцного шнурка?
Це – ніби Росія без України.
Згадайте, підметка, бува, відстає
І хляпає вельми підступно й повчально;
Коли ж на шнурках передок іще є,
То ще не кінець, і не все так печально...
І ти, не зазнавши ні страху, ні втрат,
В грядущє помчиш крізь баюри і вирви,
Бо певен, що є у Москві в тебе брат,
Який на ходу цю підметку одірве,
Пестливо обійме за голений карк,
Кирзяк подарує взамін черевика,
І ти полетиш в Магадан, як ікар
До сонця – воно там ласкаве й велике...

Я взяв би на душу обтяжливий гріх,
Якби приховав, що не з доброго дива
Шнурками зовуть бюрократів дрібних.
І в цьому прихована правда важлива.
Пересічний бонза – не Мономах,
Хоч любить з підлеглих мотузки він вити,

Та завше тримається на шнурках,
Достатньо розумних і працюючих.
Шнурка переповнює дужа снага,
Він прагне снагу цю в діла перелити.
Він люду простого надійний слуга
(Хоч часом побори й бере з посполитих...)
Державний шнурка аж нуртує в крові.
Від того й країна міцніє з роками.
Шнурки бо готують укази нові,
На жаль, з граматичними помилками...

Вінець шкарбана – це добрячий каблук,
А надто такий, що наслідує моду,
Творіння невтомних і праведних рук,
Який уособлює нашу свободу.
Бо нам не страшні ні партком, ні райком –
П'ємо і гуляємо з ранку до ранку,
Живеться ж бо вільно під каблуком,
Допоки не стане тобі на горлянку...
Каблук – то начальство: і цар, і престол.
А всі демократи народ лише дурять.
Мене ж не обдуриш – я хитрий хохол:
Незмінно хвалю Президента і Уряд.
І навіть якщо ми прямуєм на дно,
Бо заїди, як воші, обсіли Україну,
Начальство я буду хвалити все одно,
Допоки я разом із ним не загину.
І поки я мислю на кшталт отакий,
Признаюся вам (тільки виженіть пресу!):
Мене надихають і матюки,
Якщо Президент їх вжива для прогресу.
Вітчизна для мене свята й дорога,
Дарма, що, як гиря, і гола, і боса.
Та в мене цілком ідентична нога
Нозі достеменного малороса.

Плекаю я цю ідентичність нову.
Все інше, як кажуть поляки, до дупи.
Ногою я мислю, а отже, живу,
Допоки щось інше її не заступить
І мій черевик – це не просто взуття,
То мозку мого неприступна фортеця,
Міцна запорука нового життя,
Хоча від негоди, бува, й подереться.
Ось палець учора продер передок,
Назовні стирчить, як космічна антена,
І це для історії – знак і урок,
Це символ держави як суверена.
І я йому мовлю: «Стирчи, та не ний!
Ти чуєш, як грають в душі мої струни?
Хоча ти й порепався, й дуже брудний,
Ти вже лавреат «Золотої фортуни».
Тому я сміливо ступаю на плац,
Плювати хотів я на клини бомонду,
Бо мій черевик – Маріїнський палац,
Який три століття чекає ремонту.

Аскольд БЕГЕБА. (2003 р.)

Микола КАПУСТА

АМОРАЛЬНІ ДУМКИ

На його обличчі було написано, що він
шукав істину в книжках, а знайшов у вині.

Щастя не тоді, коли болить, а коли боліло
і перестало.

Атеїст – це віруючий, що має претензії до
Бога.

Від більшості тих, які знайшли місце для
подвигу, мокрого місця не залишилося.

Жінка жінці – Баба Яга.

Старість – не драма, не фарс, старість –
фарс-мажор.

У нашій літературі – половина письмен-
ників Елланів, половина – Блакитних.

Пропили ми свої пропілеї...

У вишиванках Авгієві стайні не чистять.

Щоб розрахувати на гонорар, треба
мати хоча б гонор.

Я віддаю перевагу моральним думкам,
але аморальні смішніші.

Петро СОРОКА, Михайло ДЯЧЕНКО.
Тернопіль – Дніпро.

Напередодні Дня сміху в Києві, в галереї «Майстерня», що в Центральному будинку художника (вулиця Січових стрільців, 1–5), відкрилася вже десята виставка «Карикатуристи України». Художників, які до неї долучилися, сміливо можна назвати Легіоном бойових олівців. Адже учасники виставки зуміли приємно здивувати по-справжньому дотепними, влучно-дошкульними і, головне, високохудожніми творами на теми АТО, сепаратизму, російської агресії і загалом «руського міра».

Варто відзначити малюнки на теми війни й Росії киян Сергія Федька, Валерія Чмирьова, херсонця Олександра Коноваленка (сюжет: три богатирі і Моторола), учасника бойових дій Анатолія Гайна з Кривого Рогу, комікси якого влучно й переконливо розвінчують усілякі російські фейки і провокації, а

Учасник АТО Анатолій Гайно (праворуч) отримує Почесний диплом з рук члена журі, головного художника «Перця» Олексія Кохана.

також корифеїв української карикатури киян Анатолія Василенка та Олексія Кохана, донеччанина Миколи Капусти. Відчувається, що художники набули вже чималого досвіду у розкритті теми АТО й Росії. Звідси — різноманітність у висвітленні найсвіжіших подій і персоналій, неабияка віртуозність у засобах подачі матеріалу.

Утім, те саме можна сказати і про твори на со-

На вулиці Бойових олівців

ціальну тематику. Вона й на попередніх виставках була присутня, але, здається, ніколи ще так не рясніла справжніми шедеврами. Перш за все — про тарифи, тарифи і ще раз тарифи. Узяти хоча б «жіночку з Великої кільцевої дороги» киянина Броніслава Жуковського, яка замість платні за свої послуги вимагає погасити їй комунальні платежі.

Екологію можна назвати третьою за значенням темою виставки. Прогнозовано відзначився тут Віктор Голуб зі Здобунова, що на Рівненщині. І не тільки бурштин і метушня навколо нього схвилювали художника. Сміттєве цунамі, що загрожує накрили всю нашу цивілізацію, — проблема не менш гостра. Олексій Кохан «змоделивав» рапорт інопланетян, які приземлилися у, м'яко кажучи, неблагополучному з точки зору екології «центрі цивілізації». Герой Валерія Могилнього вже викручує у лісі гриби-мутанти з допомогою викрутки. А худож-

ник з Бердянська Сергій Семендяєв, натякаючи на надмірну забудову наших міст, пропонує вивчати сузір'я за... вікнами хмарочосів.

Деякі художники свідомо уникають у своїх творах надмірної конкретики. Вони тяжіють до вічних загальнолюдських цінностей. І важко було б уявити виставку без доброзичливого гумору киян Андрія Сасенка, Геннадія Назарова, Олександра Міхнушева та дотепних філософських знахідок Анатолія Кізлова.

За традицією, було підбито підсумки конкурсу імені Валерія Зелінського «Карикатура в українській пресі» за 2016 рік. Срібний диплом отримав Володимир Солонько, почесні — Анатолій Гайно, Олег Гуцол (Білорусь), Микола Капуста, Олександр

Володимир Солонько — лауреат Срібного диплома.

Коноваленко, Сергій Рябоконт, Сергій Семердяєв, Олег Смаль і Сергій Федько.

Ще одна особливість Десятої виставки — це фактична презентація часопису «Перець. Весела Республіка». Його головний редактор Юрій Цехов привітав присутніх з 95-річчям відновленого журналу й висловив надію, що з часом сторінки видання вміщатимуть ще більшу кількість чудових творів різних майстрів, як ті, що їх довелося побачити на виставці.

Микола ЦИВІРКО.

ДЕНЬ СМІХУ У БЕРДЯНСЬКОМУ ПОРТУ

Творчість Сергія Семендяєва знають далеко за межами Бердянська. Девіз художника: йти з іронією по життю. Кожна робота — це окрема історія. Він почав малювати у 5 років. Зараз список його робіт складе не один аркуш. Підкоривши Європу своїми карикатурами, Сергій Костянтинівич не раз ставав призером міжнародних конкурсів. Тричі був лауреатом почесного диплому конкурсу ім. Валерія Зелінського «Карикатура в українській пресі». А виставки його робіт дарували добрий настрій багатьом відвідувачам. От і нещодавно, 6 квітня, в музеї Бердянського морського торговельного порту відкрилася експозиція карикатур Сергія Семендяєва. Виставку планували відкрити 1 квітня до Дня сміху. Але у зв'язку зі слідчими діями на території підприємства відкриття перенесли. Численні глядачі вже зібралися біля виставкової зали. Але їм переродили вхід «зелені чоловічки» зі зброєю. Справжнє 1 квітня!..

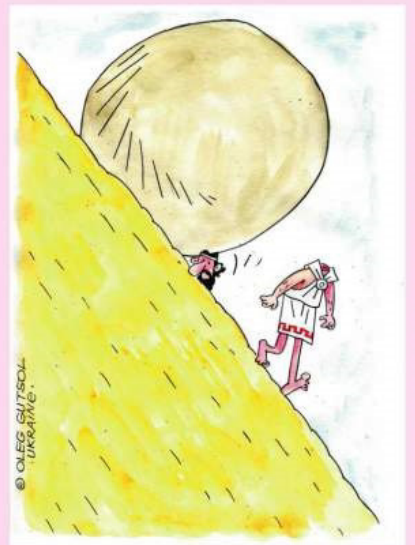
СЯБРИ ВІТАЮТЬ ОЛЕГА ГУЦОЛА

Персональна виставка Олега Гуцола під назвою «Антропологія», українського карикатуриста, який мешкає у Білорусі, відкрилася напередодні 1 квітня в білоруському Будинку преси. Організатори виставки: Міністерство інформації Республіки Білорусь та видавничий холдинг білоруської республіканської газети «Звязда», до якого входить часопис гумору й сатири «Вожик». До уваги відвідувачів виставки митець представив 40 своїх робіт, опублікованих у білоруській пресі в різні роки. Виставка приурочена до 30-річчя професійної діяльності Олега Гуцола. На відкритті були присутні представники Міністерства інформації, колеги по сатиричному цеху — білоруські художники-карику-

ристи, білоруські письменники — автори журналу «Вожик», а також працівники газет «Беларусь сьогодні», «Рэспубліка», «Народная газета» та інших видань. Це вже друга персональна виставка художника. Перша відбулася 2013 року в Музеї карикатури в місті Тебрізі (Іран).

На добру заздку від Олега Гуцола.

Про Країну Великої Брехні

Виставка карикатури «АРХІГУМ 1917–2017»

«Ми не могли пройти повз апокаліптичну дату — сторіччя Жовтневого перевороту 1917 року. Нам здалося цікавим показати реакцію художників того часу на більшовицький переворот і роботи наших сучасників...» — так говорить голова київського клубу карикатуристів «АРХІГУМ» Віктор Кудін в передмові до художнього альбому виставки «АРХІГУМ 1917–2017».

Початок 1917 року давав надію — відречення царя, формування Установчих Зборів, проголошення проведення вільних виборів. Більшовики гризли лікті — все вирішилось без них — мрії про безмежну владу і майбутнє всесвітнє панування ставали примарними. І вирішено було розтоплати демократію, влаштувавши військовий переворот. Вдалося. Хам з маузером виявився сильнішим, ніж

Громадянин з виборчим бюлетенем. Чи бачили сатирики того часу моторошну загрозу більшовизму? Бачили. Волали. Попереджали. Хоча, мабуть, не вірили, що тиранія протримається більш, ніж 70 років...

Совдепія перш за все ліквідувала вільну пресу. У карикатуристів «Нового Сатирикона», «Бича», «Трепача», «Будильника» залишився невеликий вибір — еміграція, табори чи служба новому режиму. Кожен обрав свій шлях. Вільна карикатура померла. Її замінила пропаганда засипаних з головою сталінськими преміями Бориса Єфімова та Кукриніксіва.

В далекому вже 1983 році в пост-брежнєвському болоті з'явився острівця незалежної карикатури — київський клуб карикатуристів «АРХІГУМ». Як зрозуміло із назви, ядром його були архітектори. Хоча розши-

фрувати назву можна не лише як «Архітектурний гумор», а й «Архігуманізм». Слава цього мистецького об'єднання, незважаючи на зусилля КДБ, майже відразу вийшла за межі Залізної Зависи. Вистраждане досвідом життя філософське осмислення несвободи та тоталітаризму знайшло відгук у світовій культурі — у списку досягнень карикатуристів «АРХІГУМУ» понад 1000 (!) призів на міжнародних конкурсах і фестивалях карикатури. Світовий рекорд!

Час невблаганний: на цьогорічному відкритті виставки серед членів клубу вже не було Сергія Боборикина, Анатолія Казанського, Юрія Кособукина. Але були їхні роботи. Які примушують не лише сміятись, а й замислюватись...

Ще одна цитата з передмови до каталогу виставки: «Карикатурист завжди на барикаді. Щодо будь-якої влади. Так було і так буде».

Олег СМАЛЬ.

Віктор КУДІН

Олег СМАЛЬ

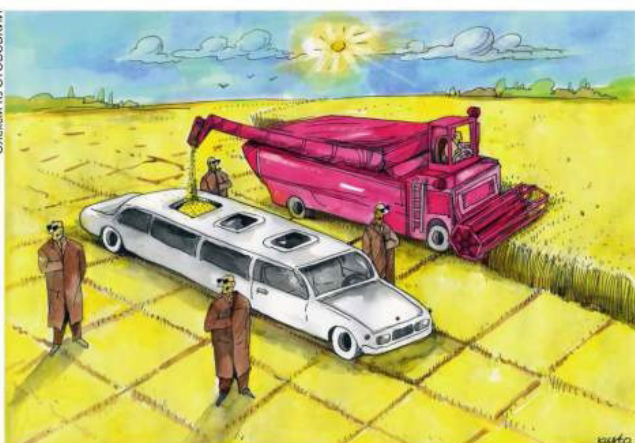

Анатолій КАЗАНСЬКИЙ

Віктор Кудін і «семеро сміливих» архігумівців. Зліва направо: Олег Смаль, Сергій Рябоконт, Володимир Васковцев, Володимир Казаневський, Ігор Лук'яненко, Юрій Головаченко, Олексій Кустовський.

ЩЕ ТРИШКИ - І КРУГЛЕ ЧИСЛО

Олексій КУСТОВСЬКИЙ

Це я про 17-ту міжнародну виставку карикатур, яка традиційно проводиться в Полтаві, в Галереї мистецтв імені М. Ярошенка. У неї є цікава несподівана назва — «Карлюка». Виставка відкрилася 31 березня (це якраз напередодні 1-го квітня — Міжнародного дня сміху; цього ж дня народився й Микола Гоголь). Незмінним організатором виставки є відомий художник-карикатурист Михайло Шлафер.

Велику виставкову залу Галереї «обсіли» малюнки карикатуристів з Азербайджану, персональні збірки відомих художників Олексія Кустовського з Києва, Байрама Гаджізаде з Баку (Азербайджан), Андрія Попова з Санкт-Петербурга (РФ).

Відкриття виставки карикатур якось важко «заофіціозити», та, слава Богу, ніхто й не намагався. Заграв міський духовий оркестр «Пол-

тава», продемонстрували свою майстерність актори й співаки з театру-студії Богдана Чернявського й аматорського об'єднання «Надежды маленький оркестрик», подотепували члени команди КВК «Маленьке диво», а далі пішла невимушена дружня тусня.

Між іншим, розглядали й малюнки. Багато з них свідчили про оригінальне світобачення авторів, відкриття прихованих сенсів на, як кажуть, голому місці. А це, мабуть, і є талант.

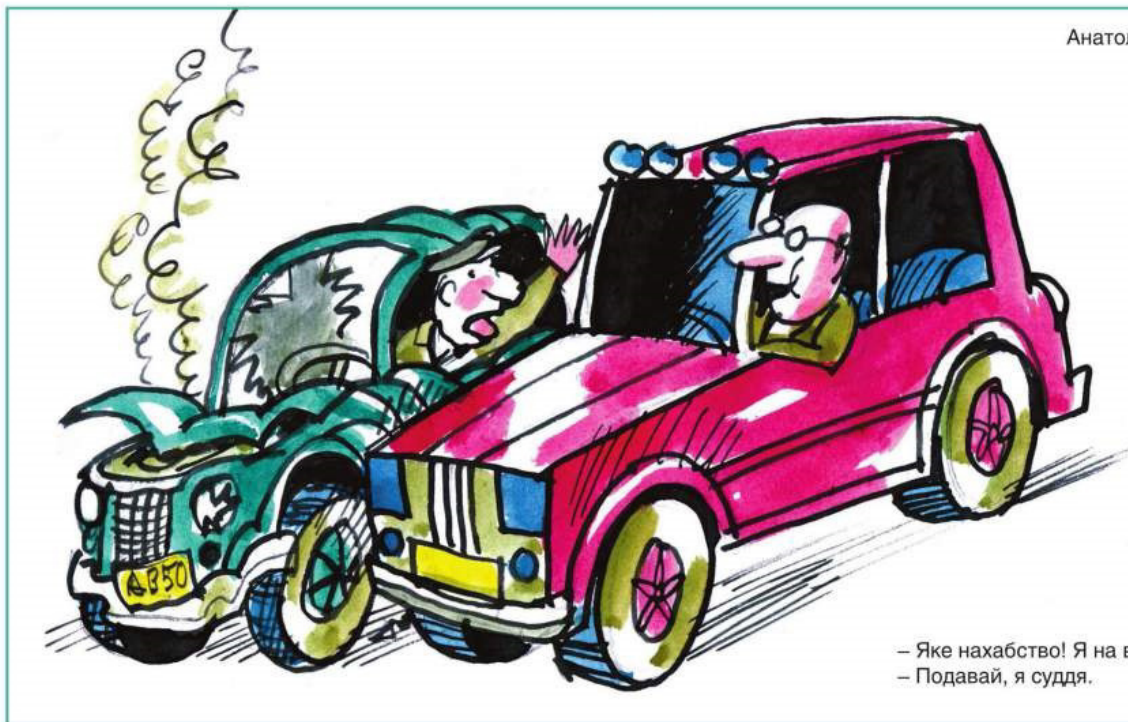
Сміхпреф (сміховий префект) у Полтавській області
Павло СТОРОЖЕНКО.

Одеса гумором ЖИВЕ

Таке можна побачити тільки в Одесі і тільки 1 квітня на всесвітньо відомій Гуморині.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Ви не дивитеся московські політичні вистави? І правильно робите. Бо там, окрім брехні, нахабства, образ, зневаги до «братнього українського народу», нічого доброго не почуєте. Вчорашні нібито брати, провокуючи наших сусідів (Польщу, Румунію, Угорщину), висівають у душах і цих народів не тільки таку ж кремлівську ненависть до нас, а й намагаються взяти їх у союзники для знищення нашої країни.

Кремлю мало окупованого Криму і скривавленого Донбасу, куди московіти принесли зі своїми танками і «градами» стільки смертей, як у Чечні, Грузії, Молдові за останні двадцятиріччя. Сьогодні з кожної чергової провокації вони радіють, як злодій, котрому вдалося щось украсти і знайти тимчасову схованку для себе і для краденого майна. Телячим радощам немає меж, якщо вони дізнаються раптом, що нас не поспішають приймати в ЄС, у НАТО або не надають довгожданої європейської асоціації, безвізового режиму.

У московських душах усі наші невдачі – найбільше свято. Телячі радощі розривали їхні груди від ейфорії та щастя, коли вони несподівано дізналися, що польський сейм прийняв закон про геноцид поляків на Волині в часи Другої світової війни, а насправді обопільної трагедії двох народів на перехресті історичних обставин, коли поляки й українці, на той час чисельно невеликі народи, ставали заручниками в грі жорстоких і ненаситних світових імперій. Цікаво, що московіти раділи з того рішення польських депутатів більше, ніж самі поляки, які, можливо, й без злого наміру, в полемічному запалі принизили окупований двома тоталітарними імперіями народ, який на власній території боровся за свою незалежність. Тим часом за цим рішенням проглядається історично непевна картина, що бездержавний на той час народ влаштував страху різно народів державному, що голодні хлопці з кількома трофейними набоями могли перемогти Армію Крайову, котра постачалася усім необхідним: від зброї до одягу та продуктів. А саме про це й торочила московська пропаганда протягом багатьох років у своїй ідеологічній боротьбі проти ненависних їм «бендеров-

цев», паплюжачи тим самим і героїчних поляків. Тепер ця стратегічна провокація обернулася для московітів святом. У Кремлі – радість і торжество. Чергова спецоперація проти двох слов'янських народів, споконвічних ворогів московських живодерів, хоч і частково, але вдалася. Слава провокаторам всепланетарного масштабу!

Зрештою, мова не про це. Ми не про радість, а про ненависть, яку у своїх телепередачах у будні й свята висівають проти нас, українців, кремлівські пропагандисти. Чи не на всіх їхніх телеканалах нині – суцільні ненависті і брехня стосовно України й українського народу. Ну, а щодо «коварних полячішек», то це в них давня й невмируща тема, ще від часів варшавського кровопивці Суворова. Це тільки нині вони притихли, видно, плануючи новіші прийоми для роздмухування ворожнечі. До речі, в порядку розроблення в них ще один напрямок, білоруський, бо й цей «брат» щось не так почав дивитися в бік Москви... Але найсмішніше в цей тривожний момент те, що цей патентований живодер не забуває принагідно ще й освідчуватися нам, українцям, у своїй пекельній любові. Тобто, спочатку обплювати, потім покалічити, пустити кров, а тоді вибачитись, поклястися в любові, аби повірили, ну й далі підключити, як і падлюки протигом трьох віків...

Нині на московському язичку ще одна тема у різних варіаціях: жидо-бандерівці захопили в Україні владу. Ви тільки вслухайтесь в їхній лексикон, у цей московський вертеп брутальності, ненависті, цинізму, безсоромності! І це все з вуст їхньої інтелектуальної

із психізоляторів, які не знають, у який час вони живуть, вважаючи, що це епоха Чингісхана – тільки трохи русифікована, які не розрізняють петербурзької підворітні й Ермітажу, притулку для бомжів і науково-дослідного закладу... Суцільне «сортіро-мочилове» в глобальному масштабі! Всі ж могли спостерігати, який тріумф запанував у їхніх «телястудіях», коли вони повірили в міф

«Трампащ!» Вони ж уже всерйоз обговорювали, як будуть ділити планету! Ніби отой потворний млинець на дерев'яній ліпенті... Ні, тут уже, справді, як у базарній посенці: «Мама, мама, здесь врач не поможет!»

Останнім часом термін «жидо-бендеровці» нібито з порядку денного знято. Очевидно, тому, що хтось із них на себе глянув у дзеркало (скажімо, Жириновський, Марков, Рогозін) і подумав: якщо вдивитися в обличчя веду-

ЧОМУ КРЕМЛІВСЬКІ ГЛАШАТАІ МОВЧАТЬ ПРО ПІВТОРАМІЛЬЙОННУ АРМІЮ РОСІЙСЬКИХ ЗРАДНИКІВ НА СЛУЖБІ ТРЕТЬОМУ РЕЙХУ?

еліти! Зневага до всіх, хто має іншу, ніж їхню недолугу думку. Саме слово «українець» у них викликає дикунське оскаженіння. «Хахли», «укропи», «салоєди», а правлять у нас «київська хунта», «нацикі», «фашисти», «жидо-бандеровці». Таке враження, що це випускають на люди зацькованих дебілів

чих і багатьох учасників передач «Вечер із В. Соловйовим», чи «Место встречи», або «Право знать», то всіх отих соловйових, норкіних, шейніних, кулікових можна назвати за їхньою традицією не інакше, як «скрепо-власовці», вирізнивши цих етнічних виродків, що зросли на московському шовіністичному ґрунті,

МАЛЕНЬКА ПРЕЗИДЕНТІАДА

ІРОНІЯ ДОЛІ

Манила Ющенко Говерла,
А потім геть його поперла.

ТАК І НЕ ПОЧУВ

Почути кожного, йдучи на
вибори, волав цей пан.
Прислухався, а навкруги –
Майдан, Майдан, Майдан...

Віктор ІГНАТЕНКО.
м. Прилуки

НЕРЕФОРМОВАНИЙ ЗАЄЦЬ

Байка

За те, що кігтики свої Зайчисько дав утяти
І зовсім мирним та безпечним Зайцем став,
Шакали Зайцеві взяли гарантувати
Безпеку, захист, мир і спокій для забав.

Й ось він у Вовчих пазурах, наївний,
А ситий Вовк, ним бавлячись, ричить...
Шакали враз усі принишкли рвійно –
І совість, і відвага їх мовчить.

Вовчисько ж насміхається: «Гар-ганти!
Вам гарантую задні лапки й хвіст.
Ідьоть? Чи й далі будете ви грати
Свої дурацькі ролі в повен зріст?!»

Страшененько стало кожному гаранту,
А дехто й перспективі облизнувся.
Й от з-між гарантів два старих гіганти,
що сміло не смикнулись назадгуз,

Гукнули: «Ми ж до Зайця придивимось:
У нього наче б... кігтик відроста?...
А тхне від нього... полином із чимось...
Оце вам чесність! Це вам Чистота!..»

«То він nereформований, цей Заєць?
То Вовк йому правдивий чинить суд?
То він, цей Заєць, ще тамтой... мерзавець!
То ці вухасті – всі безчесні суть?!»

«Цей косолапий куцохвостий лох
Чом не веде він з Вовком діалог?!»
Вже Вовка з розумінням похваляли
І в чергу за обідками ставали.

Михайло СТРЕЛЬБИЦЬКИЙ.

ВИСЛОВИ

Спогади Колобка: коли я був ще тепленьким
і м'якеньким...

Робота – не вовк. Їсть тебе довго і нудно.

Медовий місяць теж, буває, закінчується алергією.

Знання – сила. Велика сила компромату.

І я там був, мед-пиво пив би, але мені не наливали...

Чим важчий гаманець – тим легше життя.

Погана та норка, яка не мріє стати шубою.

Подивився б правді в очі, так вона погляд відводить.

Середній клас на те і середній, щоб знаходитись у
підвишеному стані: задавлять – не задавлять.

Надія СЕМЕНА.

від нормальних євреїв, з якими ми спільно
стояли на Майдані, а нині спільно воюємо
проти ворога.

Так от, саме цим кремлівським власівцям
хочеться нагадати, що ОУН і УПА, які вони
згадують до слова і не до теми, під час Дру-
гої світової війни опинилися між двома най-
кривавішими диктатурами в історії людства.
Українці боролися водночас проти двох

Деякі з цих дивізій англійськими й аме-
риканськими військами навіть не бралися
в полон – їх добре знали за доказами анти-
людських злочинних дій. Вони, як і недавній,
показово знищений кат еРєФії на Донбасі
Моторола, зничев'я, ніби для розваги, роз-
стрілювали американських і англійських по-
лонених. Так звані охоронні московські кор-
пуси в окрузі «Москва» (Брянська область),
створеній Третім Рейхом, знищували місцеве
населення з такою жорстокістю, що вражало
навіть гітлерівців. Один лише генерал-майор.
Б. Камінський, керівник 29 гренадерської ди-
визії військ СС «РОНА», спалив 24 села і роз-
стріляв понад 10 тисяч чоловік. Ця ж дивізія
успілила і особливо активним придушенням
Варшавського повстання, що нагадало
полякам своєму немилосердності ще одного
московського ката, прославленого на всі за-
ставки живоде-генералісимууса Суворова.

Нечувана жорстокість власовського гене-
рала змусила самих гітлерівців розстріляти
Камінського. Один із полків цієї ж дивізії,
яким командував якийсь Фролов, знищив
близько 10 тисяч варшав'ян. Гітлерівці, ди-
влячись на криваві діяння цих живодерів,
жахалися. Нинішнім московським глашата-
ям не завадило б згадати і «подвиги» 136-ї
дивізії РОА особливо призначення. Це
також бойовики, подібні до Мотороли та ін-
ших московських героїв. Вони зачищали не
тільки білоруські ліси від червоних парти-
зан, а й «зачистили» від життя сотні солдат з
англо-американського десанту на Західному
фронті. Цей десант доблесними тодішніми
«моторолами» був знищений до ноги. Згодом
американці й англійці відігралися над цими
московськими вояками: їх чи не єдиних у
Другій світовій американці й англійці не бра-
ли в полон. Пам'ятаючи властиву москвітам
жорстокість, союзники відповіли їм взаємні-
стю – усіх «дивізійників» із 136-ї розстрілюва-
ли на місці.

А от вояки Української Повстанської Армії
(яких у Московії полюбують називати фаши-
стами тамтешні телевізійні ідеологи під час
своїх політичних вистав) воювали не за чужу
землю, а захищали свою і героїські вмирали
за неї. Вони не були осуджені на відміну від

московських колаборантів ніякими судами.
Бо це не бандити, а воїни. Бандити не підуть
вмирати за ідею. Над УПА (до відома норкі-
них, соловйових і куликових) майоріло гас-
ло: «За вашу і нашу свободу!» Під цим гаслом
ішли в бій поруч з українцями азербайджан-
ські, вірменські, грузинські, татарські, узбець-
кі, чуваські і єврейський батальйони. Саме ця
армія вистояла і боролася як з коричневою,
так і з червоною ордою на своїй території аж
до 1954-го, а окремі загони і до 1956 року. Чи
не за це «великий полководець» за москов-
ською ментальністю і духом збирався уже
в 1944 році усіх українців виселити в Сибір,
але, за підрахунками, на це забракло вагонів.
Саме про цю армію, українську повстанську,
Шарль де Голль в одному зі своїх виступів
сказав: «Якби у французькій армії був такий
дух, як в УПА, то німецький кобіт ніколи не
топтав би Францію». А чого варті слова Ерне-
сто Че Гевара про УПА: «Яка армія може по-
хвалитися тим, що це протягом десяти років
по закінченні Другої світової війни могла ве-
сти бойові дії без підтримки іззовні? Четники
Михайловича в Югославії склали зброю че-
рез рік після приходу до влади Тіто. «Зелені
брати» у Прибалтиці трималися два роки. Ар-
мія Крайова у Польщі – також два роки. УПА
виявилася найстійкішою».

За кілька місяців до смерті російська ди-
сидентка Валерія Новодворська, дивлячись
на палаючий Майдан, мовила українською:
«Герої не вмирають!» А тоді додала: «Знаєте,
такі були хороші організації, як ОУН-
УПА. Вони сражались з поляками, сражались
з немцями, потім сражались з Советской
властью до 56-го года. А потім вся Западная
Украина, в том числе и 16-летние хлопчики,
отправилась на Колыму». Це чи не найпри-
ємніші слова на адресу УПА з уст москвички
і справжньої патріотки. Може, саме таку кон-
цепцію взяти на озброєння московському
агітпропу, якщо вже починається зализуван-
ня власних ран, щоб по-новому освідчитися
у любові до українського народу і схилити го-
лову перед його мужністю, а не сіяти москов-
ське паскудство в сусідніх дворах, лінувшись
прибрати власне подвір'я.

Олег ЧОРНОГУЗ.

окупантів – червоних і коричневих – за свою
державу, а от зрадники-власівці і компанія
(РОА («визвольна» армія Власова і з ним 22
московські генерали-зрадники), РОНА, (Ро-
сійська визвольна народна армія), Козачий
Стан, 15-й козацький кавалерійський корпус
СС; 29-та гренадерська дивізія СС (російська
за № 1); 30-та гренадерська дивізія СС; Ди-
взія «Руссланд»; Російський корпус; Перша
російська національна бригада СС «Дружи-
на») воювали проти своєї держави і на чужих
територіях, знищували корінне населення
України, Польщі, Білорусі, Литви, Естонії,
Латвії, Молдови.

Це була величезна армія московських
зрадників, яничарів. Чому норкіни і солов-
йови з куликовими та кисельовими сьогодні
про це мовчать? Несамовита орда, сформо-
вана з добровольців-росіян для служби Тре-
тьому Рейху, нараховувала майже півтора
мільйона самовідданих квіслінгів. Цей озбро-
єний гітлерівцями набірді кількісно мав трохи
менше багнетів, аніж армії Адольфа Гітлера.

Не час співати на печі
Нові невольничі плачі.
Як долю чим-небудь і зваблюю —
То тільки битвою — през шаблю!

«РУССМИРОВЦЫ»

Редко не выплмши, чаще по пьянке,
Служим усердно Кремлю и Лубянке:
Нам по нутру кагебистская власть,
Что поощряет нас грабить и красть.
Жирной Гейропе — даёшь окорот!
Мы — не рабы, а «руссмирский народ»!

Сергій КОВАЛЬ.

ПРОЩАЛЬНА

Йшов у «степь донецкую»
Терорист-казак.
Йшов за «власть советскую»,
Водку і табак.
За царя-мєсю
На землі чужій.
За Новоросію
Кинувся у бій.
За бандитську вдачу
(Це й для інших знак)
Має смерть собачу
Терорист-казак.

Аркадій МУЗИЧУК.

перець на передовій

Олексій КОХАН

ПАСХА НЕ ВАША!

Нікіта Міхалков:
«А я їду, шагаю по Москві
І я пройти ще смогу
Солёний Тихий океан
І тундру, і тайгу».

Між дубів стара секвойю!
Що верзеш ти там з екрану?
Ти ж колись, їдучи Московою,
Марив Тихим океаном.

В океані острівце є,
Кимсь відкритий на Великдень.
Острів Пасхи — так і зветься.
Чим для тебе це не виклик?
Право маєш ти моральне
Трико́лор тут застовпипи,
Бо, скоріш за все, моаї —
Чистокровні москвитини.
Бовваніють дружиним строем
І мовчать... Ну, чим не «Раша»?
Станеш ти у них героєм
Під девізом «Пасханаша!»

Але що це? Землю трусить!
Рушив раптом стрій камінний:
«¡Fuera Rusia! ¡Fuera Rusia!»
Й ти летиш у море пічне...

...Ху! Наснитись ж чудасія!
Натерпівсь Микитка жаху.
Схоже, матінко Росіє,
З Пасхою дала ти маху.

Микола Цивірко.

* «Геть Росію! Геть Росію!» (ісл.)

ВИХІД

Починають терористи
Самі собі лікті гризти.
Було ж круто всім і кльово,
А кінчається хриново:
Найідейніші «повстанці»
Стали павуками в банці.
Йшло мільйонами бабло.
А тепер до дуль дійшло.
«ДНР» і «ЛНР» —
Просто фантики тепер.
Їх міністри — кандидати
Сісти першими за ґрати.
Депутати, різні мери —
Шахраї і мародери.
Починалось — «За Рассею»!
А тепер в лані «по шею»,
Нуль довіри із Кремля.
Вихід — куля чи петля.

Чом гібридна війна?
Є причина одна:
Бо агресор-сусід
Від зачаття — гібрид.

Допоки світ ковта брехню,
Шукає дипформати,
Вкраїна за таку возню
Смертями тисяч платить.

Аркадій МУЗИЧУК.

Олег ГУЦОЛ

...І відправила Баба Яга Івана-дурника
на лопаті в піч.

ВИЛІЗЛА БОКОМ

Сидить дядько на обійсті
І дума про себе:
«Сюди — танки, туди — „200“...
Кому таке треба?
Хата боком, сарай боком,
Пес у будці з одним оком,
Ні світла, ні газу...
Словом, вилізла нам боком
Російська зараза».

ПОПАНДОПУЛО З КРЕМЛЯ

«І це мені, і це мені,
А це моє давно...»
Так награбоване ділив
Попандопуло в кіно.
І Путін робить саме так,
Але в реальній часі —
Краде усе, усе підряд
В Криму і на Донбасі.
Ви не дивуйтеся, звідкіля
Ця звичка у месії —
Усі загарбники завжди —
Уроджені злодії.

Аркадій МУЗИЧУК.

ОЧІЛЬНИКУ ЧУЖИНСЬКОЇ СЕКТИ, КОТРИЙ НАХАБНО ПХАЄТЬСЯ В УКРАЇНУ

Ще донедавна мав ти
Мізки й ментальність мавпи.

Сергій КОВАЛЬ.

Валерій ЧМИРЬОВ

Олег СМАЛЬ

«Як щойно повідомив нам військовий кореспондент Едуард Обосрулін, штаб Укрів готує психічну атаку кіборгів на Донецьк. Мета наступу – заволодіння територією головного ринку з неприступним для конкурентів укпірайоном «Гаврилівські курчапат», який колись спорудив славетний продавець крилець і стегенець, а нині полководець ДБР Александр Захапченко. В атаку на непохитну читальню Новоросії мають піти під барабанний бій б'єндрівців і правос'єків 666 бойових слонів та 333 жирафи».

Big редакції: переклад повідомлення з останніх вістей московського телеканалу «LiftNews»; транскрипція прізвищ і термінів згідно з каналізаційною орфопоеією.

Лідер ДБР, тобто Дебільно-Бандитської Республіки, Александр Захапченко по-сивів за кілька хвилин. Десь із-за рогу, з боку військ хунти, гучно били барабани. Повз нього та його найхоробріших бійців, охоплені панікою, кидаючи на ходу автомати, каски, бронежилети, стрімголов мчали, переціплюючись через усілякий непотріб, доблесні псковські та ульяновські десантники, дико волаючи старе гасло, що попереджувало про небезпеку: «Десантура, полундра!» Окремі бійці з дивізії МВС імені Дзержинського верещали щось зрозуміліше: «Шеф, всьо пропало! Карателі прут в психічну атаку!» У багатьох воїнів проявилися на штаних величезні мокрі плями, і Захапченко поки що ніяк не міг уторопати, це плями від крові чи від чогось іншого.

Полковник знав, що то таке психічна атака. На позиції героїчних захисників Донецького ринку сунула жахлива сила: 666 бангладешських слонів і 333 занзібарські жирафи. Їх місцеві бандерівці передали київській хунті, аби та по-звірячому, ногами та копитами цих безжалних звірюк розтоптала крихку державність гордого Донбасу. Останніх від люті звірів гнали перед собою потужним барабанним боем алпанці з полку «Ясиня».

Захапченко у школі завжди мав із географії тверду «тріюку», тому добре знав, що алпанці – це воєвниче плем'я, що живе високо в Карпатах; належать вони до радикальної ісламської течії вакхабітів, бо, ледь уздрівши улюблену мусульманську їжу – українське сало (адже сало з російських свиней вони презир-

ливо відкидають), одразу ж репетують на всю горлянку «Вакх! Вахх!» А ще алпанці – найжорстокіші з усіх хунтівських карателів. Якось увірвавшись у Дружківку, вони в першу чергу розіп'яли трирічного російськомовного хлопчика, а відтак по-звірячому згвалтували столітню бабцю. «Тепер, – самовдоволено заявили алпанці юній довгожительці, – ти вже ніколи не зможеш народити москвича. Отже, демографічна криза у вашій Аллахом проклятій державі прискориться зі скаженою швидкістю, і невдовзі на вас чекає абсолютний капець».

Барабанний бій наближався, його заглушували рев розлютованих слонів та воєвничі іржання бойових занзібарських жираф. Захапченко зрозумів, що має сказати кілька

Захапченко одягнув на голову каску і взяв у правицю свій вірний ППШ. Поруч із ним стали мужні та незламні бійці – «Моторило» та Кеша Губарев. Із платівки залунав гімн Донбасу у виконанні Кобзона «Вишел в степь данецкую парень маладой».

– За Родіну! – підняв угору автомат Захапченко. – За Путіна!

Лідер ДБР почув тупіт багатьох ніг та інстинктивно відчув: тут щось не те. Він повернув голову назад і остовпів: його найкращі, найконкретніші пацани не витримали психічної атаки і тепер, згідно з давньою арабською мудрістю, вирішили, що боягузом є той, хто повільно втікає. До них було вже далеченько, а після втікачів, на тому місці, де вони так муж-

ПСИХІЧНА АТАКА

(трилер)

підбадьорливих слів цій жменьці останніх захисників Донецька, які, як і колись давно під Фермопілами спартанці, мусять героїчно полегти. Так, спартанці не перемогли тоді персів, але натхненні їхнім подвигом греки зібралися з силами і перемогли. Так і десантникам не втримати психічну атаку хунти. Захапченко знав, що алпанці розіпнуть їхні сплюндровані тіла, але вірив, що їхня самопожертва запалить іскру в серцях гордої місцевої босоти і якось колись рідний Донецьк таки звільниться від київського ярма.

– Друззя май! – вигукнув Захапченко. – Хунта їдьот в психіческую атаку! Через десять хвилин ми будемо растоптани боевыми слонами і жирафами алпанскава батальйона «Ясиня!» Так не посрамім честь данецкую! Ляжем как адін в етих сарматских степях за торговую марку пива «Сармат» і «Гавріловські циплят», которые всегда прідавали нам уверенность в самые трудные минуты! І пусть хунта відіт, как пагібают конкретные донецкие пацани, пусть дрожит от одной мысли о неминуемой расплате от наших детей і внуков! Помніте еті мої історическіє слова: «В Макеевской колонії «малолеток» уже подрастает, набирается боевого і жизненного опыта смена юних захаповцев! Дайош гімн Донбаса – і в контратаку!»

ньо відстоювали особливий статус Донбасу, зостався дуже різкий і цілком конкретний аромат. Він дуже нагадував Захапченку ту ні з чим не порівнювану атмосферу, яку залишає по собі асенізаційне авто, котре щойно спорожнило цистерну від свого традиційного вмісту.

– Сволачі! – у відчаї заволав лідер ДБР. – Предатели! Всех расстреляю!

– Не успееш, – глибоко зітхнув «Моторило», вказуючи на слонів та жирафів, які стрімко мчали на них.

– А ви пачему не сбежали? – люто зиркнув Захапченко на своїх бойових друзів.

– Не сгоняй на нас злость, – дорікнув йому «Моторило». – Да і куда мне біжать? Ти же знаєш, на історической родіне я бил гробовщи́ком і мойщи́кком окон. Когда я хату покинул і пошел воевать на Донбас, феесбешнікі меня предупреділі: живим я могу вернуться только с пабедой. В случае паражения ані абещалі мне лібо звезду героя (посмертно), лібо самі закопают, і то живим. Лучше пусть будет звезда героя посмертно.

– А у меня, – зітхнув Губарев, – столько долгов в нескольких московских банках, что выбор тоже невелик: лібо сгінуть здесь, защищая руський мір, лібо меня закатают в бетон для укрепления фундамента нового отделения банка.

Олег ГУЦОЛ

©OLEG GUTSOL
UKRAINE

Малюнки Олександра КОНОВАЛЕНКА

— У мене тоже, — махнув рукою Захапченко, — вибор невелик: або сдесь сгинути, або феєсбешнікі в шурф сбросят как не оправдавшего їх надежды.

— Да нет, — не погодився «Моторило», — в отлічіі от нас у тебя єсть єщє третій вихад: тебя хунта пасади́т в клетку і будет вози́ть по разным городам, чтобы бендеравци на тебя сматрели, как на макаку.

У Захапченка в очах на мить спалахнули іскри надії, але одразу ж згасли: слони та жирафи вже були за якусь сотню метрів.

— Ну, что ж, — підсумував Захапченко свій життєвий шлях, — ето будет последній і решительний бой. — В атаку, пацани! — лідер ДБР дав чергу з вірного ППШ у бік звірів. — За Родіну!

— За Данбас! — загорлав «Моторило», беручи в правицю протитанкову гранату. Він, як і годиться доблесному воїну православному, поважно перехрестився і осяяв троєперстям своїх бойових дружбанів. «Моторило» рішуче розірвав сорочку на грудях. Із правого боку грудей ще чітко виднілася старенька наколка. На ній товстогу́ба красу́ня в міні-бікіні цмулила брагу з великого баняка. Підпис до малюнку пояснював його суть: «Мою жізню погубілі женьсчини і водка». Зате серце прикрашав недавно витатуїований вусатий Путін із люлькою в зубах, підписаний вельми патріотично: «Кагда нас в бой пашльот товарищ Сталин, Владимир Путин в бой нас паведьют!»

— За Путіна! — вистрелив одному зі слонів точнісінько в кінчик хобота Кеша Губарев — Ура!

— Да хватіт тебе воевать, Губарев, — тормоснув сплячого пацієнта психіатрички «Канатчикова дача» дебелий санітар, — не арі на всю больніцу, а то как дадім п'ять кубіков сульфазіна в место поніже спіни, — неделю сесть не сможеш.

Але Кеша Губарев ще повністю не прокинувся, тому все ще перебував у шалі лютого бою.

— За Путіна! — Кеша схопив з лікарняної табуретки алюмінієву кружку і дико заревів. — На слонов хунти — за мной! — притямом вибіг із палати.

— Ей, ти, — скорчивши огидну міну на обличчі, санітар звернувся до іншого пацієнта з палати, — как там тебя? Ленин, да? Сделай доброе дело, успокой бедного Кешу. Ведь из-за его дікого рьова наши больные опять решотки на окнах ломают і випригивать начнут. А у нас всьо-такі шестой этаж. Если все пациенты разоб'ются, я безработным стану...

Невисокий чоловік середніх літ із лисиною спереду та невеличкою рудою борідкою вийшов із палати. За хвилину він уже заспокоював Кешу Губарева:

— Кеша, да не волнуйтесь ви так, псіхічская атака бандеховцев сохвалась. Кто-то із наших неізнєстных гехоев дал двум слонам вместо воды по ведуху кастохкі. Они уже тхетій день в шухф забхошеной шахти по большому ходят.

— Это хорошо. — посміхнувся Кеша і враз спохмурнів. — Но ведь через три дня слони виздоровеют, тогда в атаку — і Донбасу — канец, — упав у розпач бідний Губарев.

— Не будет атакі, — посміхнувся сусід по палаті. — Панімаєте, в алпанцев, пока слони животом балелі, закончілись снегіхі. Вот ані і сожжалі аднаго слона. А для атакі нада ховно 666 слонов.

— Бангладешкіє бандери єщє прішлют, — безнадійно махнув рукою Кеша.

— Не пхішлют, — торжествувал «Ленін», — у ніх слони закончілись.

— Із Африкі прівізут, — не покидав поганий настрої Губарева.

— Духак ви, батенька, — постукав Губарева пальцем по лобі «Ленін», — ой, какой кхуглий духак. Афхіканскіє слони злейише вхагі бангладешкіє. Ані между сабой даже не хазхавахівают! Псіхічская атака сохвана навсєгда!

— Слава афріканскім слонам! — Заволав щасливий Кеша. — Слава Владіміру Владіміравічу Путіну! Путін — с нами! Путін — среди нас!

Двоє здорових санітарів підійшли до Губарева, схопили його за руки і поволокли в ординаторську на укол. Попри його голосні вірнопіддані волання, до яких уважно дослухалися хіба що африканські слони.

Ярослав БОРСУК.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Діду, а чого це у вас така мала сума за електроенергію?
— А я лічильник вмикаю тільки тоді, коли хочу дізнатися, скільки нагоріло.

ІСПИТ НА ВОДІЙСЬКІ ПРАВА

Один доскоцький чолов'яга, який нахвалювався, що може і з крашанки висидіти курча, вирішив притямом здати іспит на водіння автомобіля. Але одне язиком ляпати, а друге — вчитися як слід. А в нього це ніколи не входило в програму оволодіння навичками — звик в усьому халтурити.

Настав день іспиту з водіння. Сідає хитрун в авто і чекає інструктора-викладача. Той приходить, подивився і каже:

— Можете бути вільними. Ви вже провалилися! — Як?! — заволав ледачий курсант. — Я ж іще навіть не від'їхав...

— А як ви можете їхати? Перед заднім сидінням, на якому ви вмостилися, немає ні керма, ні гальм...

ВУЗЬКА СПЕЦІАЛІЗАЦІЯ

Лікар до практиканта:

— Придибайло, покажи, як слід робити хворому укол.

Разом із Дмитром Придибайлом до ліжка хворого суне й однокурсник Покин'ячереда...

— А ти куди? — зупиняє його лікар.

— А в нас же вузька спеціалізація: Дмитро знає, як робити укол, а я знаю, куди саме колоти.

УСПІШНА РИБОЛОВЛЯ

Дружина каже чоловікові:

— Пам'ятаєш, дев'ять місяців тому ти брав тижневу відпустку, щоб поїхати в Окницю ловити форель?

— Звичайно, пам'ятаю. Таку риболовлю неможливо забути!

— Справді! Сьогодні одна з форелей телефонувала і повідомила, що ти став батьком.

ЗГАНЬБЛЕНИЙ СИЛАЧ

Циркова вистава. Силач зі статуєю нашого славного Вирастаюка завигашки жонглює ги́рями, штангами й іншим важезним інвентарем. Насамкінець бере малєсенський лимончик і видушує з нього аж півсклянки соку. Потім звертається до публіки, чи зможе хтось повторити його останній атракціон?

Виходить на сцену малєнький, сухорлявий чоловічок з пожмаканим і невизначним обличчям дистрофіка і без жодного фізичного напруження вичавлює із залишку лимона ще півсклянки. Зал у захваті аплодує, а вражений силач у широму здивуванні запитує:

— Як це вам удалося? Де оволоділи таким мистецтвом? І, зрештою, хто ви?

— Я? — скромно озивається чоловік. — Так я ж податковий інспектор! А закінчив Національну академію податкової служби в Ірпені. Всі про неї добре знають: це саме наш ректор, аби дременути від слідства за кордон, самотужки розтrophив арештантський «браслет».

Повідомив **Петро ВУЗЬКИЙ**.
смт Іванівка Херсонської області

Сторінка для дітей

Як провчили В'юна

В'юн пихатий в річці жив,
Та ні з ким він не дружив —
З рибками не спілкувався,
З жабок часто насміхався,
Раків теж він ображав —
Тож ніхто життя не мав.
— Доки будемо терпіти?!
Вже пора В'юна провчити! —
Обізвався старенький Рак.
Підтакнула Жаба: «Ква-ак!»
Але як?
Стали думати-гадати,
Як нечому покарати.
І якби не дядько Сом,
Довго б радились гуртом.
Підказав він, що і як...
План схвалили Жаба й Рак.
Отже так...
...Коли В'юн додому плив,
То нежданно Щуку стрів.
Зблід пихатий хвастунець:
«Та невже оце кінець?»
Він туди-сюди... Дарма!
Шпарочки ніде нема.
— Де ж ви, риби? Де ж ти, Раче?
І щось жабок я не бачу!
Ви ж усі мої знайомі.

Ну хоч хтось прийдіть на поміч!
Пропливають усі мимо...
Щука блиснула очима:
— Бач, нема у тебе друзів?
І, напевно, по заслугі.
— Не веди мене до суду!
З усіма дружити буду.
Ось повір останній раз!
Щука писнула: «Гаразд!»
...Тільки в мулі В'юн сховавсь —
Маску щуки зняв Карась.
З радощів аж свиснув Рак,
Заспівала Жаба: «Ква-ак!»
Оце так!

Аркадій МУЗИЧУК.

М'ячик

Стриба М'ячик, скік та скік:
— В мене є кругленький бік,
Покочуся, де захочу,
Усі ямки перескочу.

Я пробігти всюди в змозі,
Вмити промчуся по дорозі.
Маю вдачу отаку —
Не втону я і в ставку.

М'ячик за село подався,
Всю дорогу вихвалявся.
Задирає М'ячик ніс,
Закотився аж у ліс.

Тут на стежці їжачок.
Скільки в нього голочок!
М'ячик біг, надувши щокі,
Раптом лусь! — і зникли боки!

Господиня-Киця

Рано-вранці Киця
Пішла до криниці.
Полила швиденько
Квіточки гарненькі.

Готувала Киця
Обід, як годиться:
Наварила борщик
У великій горщику.

Завітала Киця
Вдень ще й до крамниці:
— Коли ваша ласка,
Продайте ковбаски.

Набирала Киця
В садку полуниці,
Спекла смачних тістечок
Для маленьких діточок.

Господиня-Киця
Зовсім не лініється,
Має дім гарненький,
Бо встає раненько.

Тетяна САХНО.

Малюнки Олексія КОХАНА

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Вітаємо ювіляра!

Відомого дослідника сатири та гумору, автора численних наукових і літературно-критичних праць, зокрема монографій про українську байку та українську сатиричну поезію, упорядника «Універсального Словника Епіграм» (УСЕ) і «Антології української епіграми» (XVI – XX ст.), котра нині готується до випуску, антології байки та співомовки, поета-перекладача, невтомного громадського діяча на освітянській ниві

Віктора Косіаченка з його 85-річчям!

НАГОРОДА САТИРИКУ

Диплом сатирику вручили.
Догадок губляться сліди:
Чи то дипломи знецінили,
Чи то сатирик нікуди?

НА РЕДАКТОРІВ

І те і се в поета Влада
Що вірш — бентежило редаду.
Любовно виправили все:
Тепер поет ні те, ні се!

ВІНЕЦЬ ПРИРОДИ

Про людину слава ходить,
Що вона — вінець природи.
Я дивлюсь на ліс, на води:
Бачу пні, залізний брукт
І мазут блищить навкруг...
І спада на думку знову:
Так, вінець!
Вінець терновий...

ФУТБОЛОМАНІЯ

Не бравши до рук ані книг, ні журналів,
Болільник футболем і дихав, і марив.
А кинувся, пальцем постукав чоло
під лобом зненацька м'ячем загуло!

* * *

«На березі я сиджу» —
Так я прозою скажу.
«На сиджу березі я» —
Це уже поезія.

Переклади з доробку російського сатирика
Ігоря ТАРАБУКІНА.

Роман ЛАЗОРЕНКО

ПОВІСТЬ ГІБРИДНИХ ЛІТ

(Літопис колишнього донецчанина, а нині
смиренного ченця Києво-Перчанського монастиря)

Року 2017-го. АВСТРАЛІЙСЬКА РЕПЕТИЦІЯ ТРАМПА

Президент США Дональд Трамп перервав телефонну розмову з прем'єр-міністром Австралії Малкольмом Тернбуллом, назвав діалог найгіршим з усіх його переговорів з іноземними лідерами.

Замість очікуваної годинної розмови президент США кинув слухавку вже на 25-й хвилині діалогу. Та й те сказати, австралійський прем'єр наслідився нагадати Трампові про зобов'язання США прийняти 1250 біженців із своєї країни. Вочевидь, у міжнародних стосунках Дональда влаштовує тільки абсолютний «схвалення» співбесідника.

А ще, як подекують, він вельми обачливий бізнесмен і терпіти не може, коли йому брешуть не моргнувши оком. З огляду на це увесь світ з нетерпінням чекає зустрічі нового господаря Білого дому з Володимиром Путіним.

Року 2017-го. МОНГОЛЬСЬКА СЛАВА «ОРДІЛО»

Горезвісний кремлівський політолог Сергій Марков заявив, що всеросійський набрид терористів «ЛНР і ДНР» є п'ятою чи шостою в Європі військовою потугою, згідно з рейтингами «Монгольського університету стратегічних досліджень».

Чорнороті дотепники відразу заходилися кепкувати щодо компетентності монгольського наукового центру. І абсолютно даремно. В Росії, як достеменної спадкоємиці Золотої Орди від часів Бату-хана и Субудай-багатура, не заведено піддавати сумніву професіоналізм військових експертів Монголії.

Залишилася нерозкритою тільки одна тема: хто завзятіший у бойовій майстерності — «шахтарі» Плотницького чи «трактористи» Захарченка. Самі монголи теж розгублені, бо досі не дійшли єдиного висновку з питання, хто сильніший — псковські десантники «ЛНР» чи рязанські спецназівці «ДНР».

Року 2017-го. КОРОНА ДЛЯ ЧАРЛЬЗА

У кожного своя карма, і комусь, для прикладу, випало прожити тривале й доволі нудне життя принца Уельського.

Дійшло до того, що спадкоємець британської корони 68-річний принц Чарльз побував на уроці в школі, накупивши собі на голову щось несусвітнє, котре дуже приблизно нагадувало корону з повітряних кульок.

Нагадаємо, що 90-річна королева Англії Єлизавета нині перебуває в чудовій фізичній та інтелектуальній формі. І дивлячись на дивовижне фото Чарльза в надувній короні, котре страшенно розвеселило соцмережі, хочеться сказати тільки одне: Боже, храни королеву!

(Далі буде)

ФЕЙЛЕТОН

Щодобово, чи пізно. чи рано,
Темінь чорна чи сонце ясне,
«Снікерсуй!» – лементують з екрану.
Диким криком лякають мене!

Тож сьогодні я знову і знову
До відвертості привід знайду.
Говорити я буду про мову,
А вірніше, про мовну біду...

Іду я містом. Спекотливе літо.
Де-не-де зупиняюсь на мить.
Від латинських покручених літер
І в душі, і в очах мерехтять.

Чи в мізках утворилися діри,
Чи словесний засмоктує бруд
Лізе всюди з вітрин і з ефіру:
«Вай-фай зона», «продюсер»,
«фастфуд».

Не витримують серце і нерви.
Ще не впав, але ледве стою...
Крають серце і «офіс», і «сервіс»,
Недоречні «О'кей!», «Ай лав ю!»

Це ж нікчемно звучить, а не дивно.
(А заціпило б ваші уста!)
Був завжди «коментатор спортивний».
Нині ж він вже «плеймейкером» став.

Глум над мовою. Мовне нещастя!
До цих «перлів» душа не звика.
«Український, народний блокбастер»!
Що воно за халепа така?!

Ні, часи зовсім дивні настали.
Глузд здоровий загинув ураз:
«Біенале!» Яке «біенале»?
Трясця вже бієналила б вас!

Що за мова? Не можу «змететить»!
Кожне слово по серцю удар:
«Ділер», «екшн». «провайдер»,
«маркетинг»,
«Ліфтинг» з «клінінгом», «селфі», «піар»...

Наче з пащі якоїсь потвори
Ця гидота бридка виліза:
«Брифінг». «кастинг», «флешмоб»,
«моніторинг».
«Іміджмейкер», «інвестор», «дизайн»...

Мово рідна! Як буде так далі,
То настане жахливий той час,
Що залишаться лиш «мундіалі»
Від футбольно-спортивних прикрас.

«Твікс» хай кращого буде гатунку
Виріб цей, хай вірець смакоти.
Чую «Снікерс», а бачу, як «Юнкерс»
Атакує нас із висоти.

Агресивно, нахабно і стрімко
Хтось слова перекручує звук.
Наче постріл з гвинтівки «автівка!»
А по-людськи ж було «легковик».

Відлітали ми з аеропорту.
Так це місце назвали колись.
Нині ж, браття, якогось там чорта
Без «летовища» не обійтись.

Мудрагель з безсловесного стада,
Чийсь чужий вихваляючи смак,
Вже лайливо назвав «летадлом»
Неповинний ні в чому літак.

Лиш усьому заморському раді,
Ми вже звикли любити чуже,
Бо, мовляв, українці в Канаді
Так давненько говорять уже.

То ж в Канаді, а ми ж в Україні!
Світло слід відрізнять від п'їтьми.
Якщо так вже говоримо нині
Завтра як заговоримо ми?

Катастрофа! Біда неминуча!
Скрізь лунає вже кожного дня
Бруд словесний, неначе матюччя,
Як ото з-під воріт гавкотня!

Схаменіться! Благаю вас, люди!
Це вже край! Стоїмо на краю!
Бо невігласи, зайди, прибуду,
Нищать мову співучу мою!

Неповторну, як зоряне небо,
Як земля, що хлібами буя,
В ній я чую і ластівчин щебет,
І заливчастий спів солов'я.

Бо таки українці ми з вами!
Це ж і совість, і гордість в нас є!
То давайте ж своїми словами
Шанувати надбання своє!

Нашу гідність втрачати не будем,
Сили доста в духовній борні,
А усім викрутасним занудам
Скажем твердо і голосно «Ні!»

Бережімо прадавню мову!
Пам'ятаймо, старі і малі,
Що дідівське, Шевченкове, слово
Буде вічним на нашій землі!

От і все, що хотів я сказати.
Зойк душі це, а не каяття...
Це сміття я уздрів біля хати,
А за хатою ж...
Більше сміття.

Микола ЛЕВАНДОВСЬКИЙ.
м. Кропивницький

Малюнки Сергія ФЕДЬКА

 Першими фальсифікаторами виборчих результатів були стародавні греки. Вони взагалі є винахідниками всього, що стосується системи демократичних виборів, – і доброго, і лихого. Аби переконатися в цьому, звернемося, шановне панство, до першоджерел, авторство яких належить славним іменам Гомера, Софокла, Плутарха.

Підмур'я демократії в Афінах утворив царевич Тезей. Той самий, що упорався з Мінотавром. (Не було тоді на нього «Грін Пісу»!) Батько Егей казав прямо: «Подолаєш, синку, ту почвару і запануєш над усією Аттикою!» Сказав і – бульк! шубовснув у море. Море назвали Егейським.

Та відчайдуха Тезея вабили мандрівки і пригоди, затонулі скарги і таємничі красуні.

Ю! Усе молоде життя покласти в адміністративно-бюрократичну тванюку?! НІ-КА-ДА!!! Мовляв, шукайте дурня! Обійдеться без мене!

Отже, не отримали Афіни нового царя, а натомість з'явилася афінська демократія. Греки взяли собі за правило вирішувати великі питання та маленькі питаннячка кількості набраних голосів.

Сплив час. Елліни пішли війною на Трою, взяли її в облогу на довгі роки, і, як справедливо зауважив український класик, «зробили з неї скирту гною». Поклали життя Гектор та Ахіллес. Останній залишив по собі чарівну зброю та не менш чарівні військові обла-

дунки, що вони, за заповітом, мали відійти найкращому воїнові серед греків.

На посаду найбільш гідного претендували хитромудрий Одиссей та герой Аякс – чолові'яга неабиякого зросту та могутньої сили, чесний, мужній і трохи простуватий. Ото з тих самих, котрі усі проблеми вирішують єдиним ударом. Відверто кажучи, настрий електорату, тобто бійців грецького табору хилився до хороброго Аякса. І не тому, що його опонент був геть поганим, просто люд більш розумівся на ратних чеснотах, ніж на вигодах дипломатичного хисту володаря Ітаки.

Однак, коли з урни («урна» – це таке античне слово, по-нашому «глек») витягли бюлетені (на той час користувалися не папірцями, а глиняними черепками чи баранячими кісточками), то переможцем виборчого марафону виявився мудрагель Одиссей. Стародавня літературна пам'ятка скромно зазначає, що цар Агамемнон з Одиссеєм нібито неправильно полічили голоси. Тобто, як на сьогоднішні технології, то принаймні один із тієї стародавньої лічильної комісії точно заслуговував на звичне для нас назвисько «порахуй» з усіма наслідками, що випливали з цього. Хто зна як вони викрутилися з такої халепи, але велетень Аякс із цього приводу засмутився страшенно, від горя нажлуктився доброго грецького вина, натворив дурочів під п'януруч, і, подекують, укоротив собі віку.

Тим часом і самим фальсифікаторам їхнє крутість зиску не дало. Цар Агамемнон повернувся додому після десятирічної облоги ворожого міста, а дружина – закрутила з коханцем роман! Не встиг славетний полководець як слід обуритися й учинити нормальний допит, тобто без рукоприкладства, а кохана половинка по тім'ячку його сокирою – цюк! Такою дурнуватою смертю й загинув великий переможець Трої.

Про тарпати Одиссея грамотному читачеві все відомо і без нас. Тинявся він бозна-скільки часу по світу, розгубив усіх друзів і втратив усе майно, зокрема й ті залізяки, що за них продав совість. А тим часом удома на нього чекав достоту несусвітній розгартдіаш.

Певна річ, переважна більшість політичних спритників, котрих ми в Україні звемо «народними обранцями», ані на йоту не має тої величі, яка була притаманна старогрецьким, хоч і небезгрішним, героям. Проте уявіть-но собі таку майже нереальну картину... Вмикаєте ви телевізор і бачите, як у Верховній Раді на трибуну виходить кіклоп Поліфем, знаний усіма отой одноокий велетень, і робить таку заяву: «За дорученням фракції люджерів, любі мої смачненькі народні обранчики, пропоную зробити тривалу перерву на обід!»

І що тут удієш? Подобаються мені казки, в яких щасливий кінець.

Геннадій СІДАШ.
м. Зміїв на Харківщині

Ніяк пояснити не міг я собі, гуляючи одноосібно, навіщо орлу на російським гербі аж дві головешки потрібно? І голос, якому нема перешкод, долинув на лоні природи: одна – щоб клювати свій власний народ, а інша – сусідні народи.

НАПАМ'ЯТЬ

Начальник в'язни щиро говорив, що випустить його з тюрми раніше, якщо авангардистських авторів напам'ять вивчить три-чотири вірші.

Схопив страдалець тексти рятівні, став лад і смисл шукать у кожній фразі, а не знайшовши, твердо мовив: – Ні, вже краще строк відсиджу у тюрязі.

СЕКС-БОМБА

Хирлявий, вбогий, але сповнений апломбу, несамовито завше мріяв про секс-бомбу, любовні страсті до глибин хотів пізнати, однак загинув, неборак, від секс-гранати.

АНТОЛОГІЯ

УКРАЇНСЬКОЇ ЕПІГРАМИ

Віталій Березінський (1937 – 2011)

РИНКОВА ЕКОНОМІКА

У ринковому хаосі заплуталась Олена,
для неї економіка позначена пунктиром.
Вже так хотіла вискочить вона
за бізнесмена,
насправді обвінчалась нетяма
з рекетиром.

МІТИНГОВИЙ ОРАТОР

Унікає бесіди хапливо,
мов боїться тихої розмови,
а зате на зборищах бурхливо
виступа оратор мітинговий.

Тут себе він почуває надто
впевнено, розкішно, а не вбого,
бо неважко обдурити натовп,
важко – співбесідника одного.

В ЄВРОПУ

Як досягти жаданої мети
і європейські перейняти порядки?
В Європу треба передом іти,
а ми весь час до неї сунем задки.

ЗАНЕПАД СИЛ

Занепад сил настиг мене, видать,
хоч і не хилися я од вітру.
Тепер я з'їм вареників зо п'ять,
а міг раніш – цілісіньку макітру!

ПАРАДОКС

Кошачий рід ненавидить Петрусь.
На твар невинну тупає і рикає.
Але, як стріне жіночку якусь,
то тут же коло неї замурикає.

ПРО ЖИТЕЛІВ БОЛГАРСЬКОГО МІСТА ГАБРОВО РОЗПОВІДАЮТЬ, ЩО...

...вони їдять воблу, щоб пити більше води і завдяки цьому економити на харчах;

...купують на паливо тільки сучкуваті поліна, щоб погрітись двічі: спочатку – коли їх рубаєш. А потім – коли вони горять;

...купивши що-небудь, просять загорнути покупку в свіжу газету, щоб почитати її на дозвіллі;

...ладнають до яєць краники, щоб випускати через нього саме ту частину яйця, котра потрібна, – не витратити ж ціле яйце під час приготування страви;

...серед глибокої ночі вони вмикають у курятниках світло, щоб кури подумали, що вже світає і знеслися ще раз;

...одружуються вони тільки на тоненьких дівчатах – така дружина і місця в хаті займатиме небагато, і ситцю їй на спідничку піде менше;

...коли вони пригощають чаєм, то перед цим на вогні розігрівають ножі, щоб ними не можна було брати масло для бутербродів;

...високопоставленим гостям свого міста вони дарують як свідчення особливої поваги домашніх голубів, аби випущені на волю вони повернулися до рідного дому.

...відрубують котам хвости, аби взимку, коли таку тваринку випускають у дім або випускають із дому, менше виходило тепла;

ГАБРОВСЬКІ АНЕКДОТИ

НАДІЙНИЙ ЗАСІБ

Про одного габровця ходила слава, що він знає надійний засіб проти мозолів. І трохи не щодня до нього навідувалися люди за порадою. Він спочатку недвозначно потирав вказівним і великим пальцями, а, отримавши «гонорар», повідомляв рецепт:

– Найнадійніший засіб проти мозолів – широкі черевики!

НАТЯК

Якось прийшли до габровця гості, але надто засиділись. Хазяйка не витримала і голосно каже благовірному, щоб усі почули: «Може, чоловіче, полягаємо спати, бо вже, напевно, й гості збираються йти додому?»

ЕКОНОМНА ОБРУЧКА

– А де твоя обручка, приятелю?
– На цьому тижні його носить моя дружина.

ВДАЛА ПОКУПКА

Надумав габровець поставити надгробок своїй померлій тещі.

– Є у вас що-небудь солідне, але щонайдешевше? – спитав він у поховальній конторі.

– Є одна плита, тільки на ній уже висічено інше ім'я...

– Нічого, я беру. Моя теща не вміла читати.

ДВА ЧОБОТИ ПАРА

Якось до відомого габровського крамаря і лихваря прийшов у гості його поста-

чальник. Повечерявши, вони всілися на килимку і завели балачку. Трохи згодом господар погасив світильник і сказав:

– Нічого даремно палити гас. Ми і так чудово чуємо і розуміємо один одного.

Поговорили. Гість зібрався йти. Господар захотів запалити світильник.

– Стривай! – зупинив його гість. – Поки ми сиділи в темряві, я зняв штани, щоб даремно не протиралось.

ТОЧНА ОЗНАКА

– Дай мені п'ять яєць від чорної курки, – попросив габровець продавчину.

Жінка здивувалася і сказала:

– Якщо ти можеш їх розрізнити, вибери!

Габровець вибрав найбільші яйця, заплатив і пішов.

ОБДУРИВ

Габровець зупинився в дешевому готелі. Вночі його замучили блощиці. Він устав, увімкнув світло, відчинив двері, потім із гуркотом їх зачинив і знову влігся. Сусід, якого розбудив гармидер, здивовано подивився на габровця, а той сказав:

– Дурю блощиці! Хай думають, що я пішов.

ПЕРШІ УРОКИ ОЩАДЛИВОСТІ

Батько купив синові нові черевики. Пішли вони ввечері на гостину до рідні. По дорозі батько питає:

– Ти в нових черевиках?

– Так, тату.

– Тоді не чеберяй, крокуй щонайширше, – порадив батько.

РАХУНОК Є РАХУНОК

Габровець вирішив накласти на себе руки і повісився. Його підлеглий співробітник порятував хазяїна, вчасно перерізавши мотузку.

В кінці місяця роботодавець вирахував із його зарплати чотири лева – вартість мотузки.

ПРОКУРЕНИЙ ЛЕВ

Габровець заборгував своєму приятелю одного лева, і той не залишав його у спокої, трохи не щодня приходив до нього додому і нагадував про борг. А боржник щоразу пригощав гостя сигаретою, і на десятому візиті витягнув із кишені записник, подивився в нього і сказав:

– Ну, тепер ми з тобою розрахувалися – ти вже прокуриш свою позичку.

ГОСТИННІСТЬ

Приймав якось до габровця в гості друг дитинства, і той відразу повів його знайомити з визначними пам'ятками міста. Ходили вони, ходили і, коли настав час обідати, габровець підвів гостя до ресторану і сказав:

– Тут ти можеш дешево пообідати, а я тим часом змотаюся додому.

ТОДІ – ТІЛЬКИ ГІРЧИЦЮ

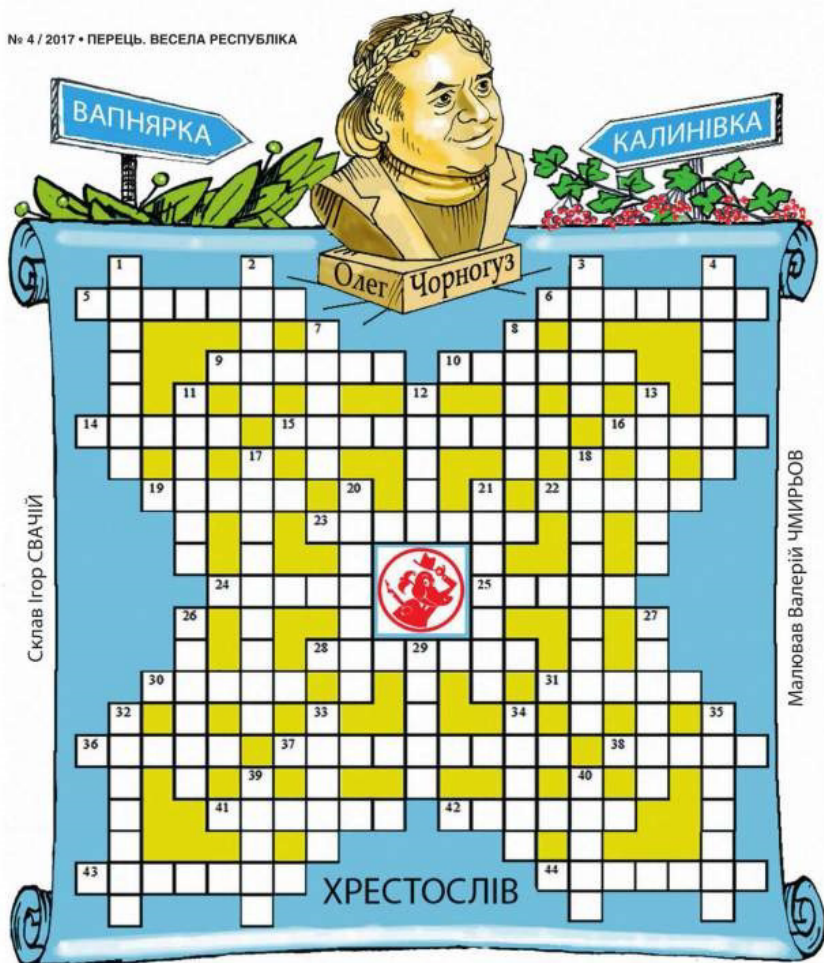
Габровець попросив продавця зважити йому сто грамів ковбаси. Продавець подав йому ковбасу разом із тубиком гірчиці.

– Але ж я не просив гірчиці! – здивувався габровець.

– Вона безкоштовна, до ковбаси!

– Тоді дайте мені тільки гірчицю!

Склав Ігор СВАЧІЙ

Малював Валерій ЧМИРЬОВ

По горизонталі: 5. Обласний центр України, в якому працював Олег Чорногуз. 6. Ім'я князя Мудрого, орденом якого був нагороджений ювіляр, до речі, ім'я це носить син Олега Чорногуза. 9. Держава в Європі, мовою якої перекладено твори О. Чорногуза. 10. Популярний сатиричний журнал, редактором якого тривалий час був О. Чорногуз. 14. О. Чорногуз стосовно своїх творів. 15. О. Чорногуз як особа, яка користується визнанням, впливом. 16. Населення країни, горою за яке стоїть О. Чорногуз. 19. Гумореска О. Чорногуза. 22. "Аристократ з Вапнярки" за жанром. 23. Рідний край О. Чорногуза. 24. Літературний жанр, який є у творчості О. Чорногуза. 25. Країна, агресію якої засуджує О. Чорногуз. 28. Група, плеяда письменників, митців. 30. Олег Чорногуз як винятково обдарована, талановита людина. 31. Відомий український письменник, першим лауреатом премії імені якого став О. Чорногуз. 36. Олег Чорногуз як взірць. 37. Райцентр, в якому народився Олег Чорногуз. 38. В окремих людей він буває неписаний і на сторожі якого стоїть О. Чорногуз. 41. Те саме, що чорногуз. 42. В Олега Чорногуза він від Бога. 43. Головне місто держави, де живе і працює О. Чорногуз. 44. Олег Чорногуз як людина, яка прославилась своєю творчістю.

По вертикалі: 1. Відомий журналіст, письменник, який схвально відзивався про творчість О. Чорногуза. 2. Підвищене місце в театрі, звідкіль лунають твори О. Чорногуза. 3. Зусилля, напруження, яке О. Чорногуз вкладає у свою творчість. 4. О. Чорногуз як людина, яка любить свою батьківщину, народ. 7. Головна зброя О. Чорногуза. 8. Висока державна почесна нагорода, якою був нагороджений О. Чорногуз. 11. "... до України", книга О. Чорногуза. 12. "... з неба" – роман О. Чорногуза. 13. Високий головний убір, претендентом на яку був один з героїв роману О. Чорногуза. 17. Життєвий шлях О. Чорногуза. 18. Письменник-публіцист, побратим О. Чорногуза. 20. О. Чорногуз як ініціатор, творець нового, прогресивного в мистецтві. 21. Штат в США, де був О. Чорногуз. 26. Ім'я Олійника, з яким працював ювіляр в журналі. 27. Герой України, письменник, друг О. Чорногуза. 29. Поле діяльності О. Чорногуза. 32. Почуття, до якого закликає у своїх творах О. Чорногуз. 33. Ідеал, якому служить своєю творчістю О. Чорногуз. 34. Виучка, набутий досвід, який за плечима О. Чорногуза. 35. Прихильність, ласка, привітність, притаманна О. Чорногузу. 39. Орган в людини, до якого намагається достукатись О. Чорногуз. 40. Ім'я одного з улюблених сатириків О. Чорногуза.

Відповідь на хрестослів «ДРУЖНИЙ ДІМ», уміщений у «Перці» №3.

По горизонталі: 1. Рекорд. 4. Коваль. 7. Клоун. 8. Обхід. 9. Недуга. 10. Диктор. 13. Банан. 14. Оскал. 15. Окріл. 16. Катод. 17. Апорт. 18. Компаративіст. 20. Лорен. 21. Глава. 22. Чіпси. 24. «Гомін». 26. Курка. 27. Яечня.

По вертикалі: 2. Координатомір. 3. Рентгенодіагностика. 5. Оториноларингологія. 6. Архітектоніка. 9. Нубук. 11. Рулет. 12. Коровай. 18. Колосочок. 19. Травлення. 23. Пар. 25. Меч.

Редакція залишає за собою право на редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи й малюнки не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, редакція відповідальності не несе. Матеріали, позначені літерою «Р», публікуються на комерційній основі.

При передруку посилання на «Перець. Весела республіка» обов'язкове.

ПЕРЕЦЬ

ВЕСЕЛА РЕСПУБЛІКА

№ 4 • Квітень 2017

КРИСЛОВЛАДНА ГРОМАДА ВЕСЕЛОЇ РЕСПУБЛІКИ «ПЕРЕЦЬ»

ПРЕЗИДЕНТСЬКИЙ КОРПУС

Форма правління авторитарно-демократична

Юрко НЕДАЙМАХУ

(працює на авторитарних засадах від півночі до обідньої перерви)

Георгій ВІДСЕБЕНЬКО

(працює на демократичних засадах після щедрого обіду до півночі)

РАДА СМІХОВОЇ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ

Секретар Ради Сміхової безпеки і оборони (РСБО)

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Народний художник України

ГЕНЕРАЛЬНА СМІХОВА АДМІНІСТРАЦІЯ

Генеральний Сміховий Адміністратор

Юрій ІЩЕНКО

Майстер бюрократичних технологій, улюбленець чиновницьких кабінетів

ВЕРХОВНА БАЛЯНДРАСНА РАДА

Головний Заводій Верховної Баяндрасної Ради

Олег ЧОРНОГУЗ

Заслужений діяч мистецтв України

Лідер жорсткої опозиції у Верховній

Баяндрасній Раді

Петро ПЕРЕБИЙНИС

Заслужений діяч мистецтв України

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ-КАРИКАТУРИСТІВ

Прем'єр-міністр образотворчих просторів

Веселої республіки «Перець»

Олекса ОКО

Заслужений художник України

ДИПЛОМАТИЧНИЙ КОРПУС

Надзвичайний, Повноважний і Постійно діючий посол України у Веселій республіці «Перець»

Анатолій ПАЛАМАРЕНКО

Народний артист України

Надзвичайний, Повноважний і Постійно діючий посол Веселої республіки «Перець» в Україні

Євген ДУДАР

Заслужений діяч мистецтв України,

Сміховий консул Веселої республіки «Перець»

на Українському радіо

Василь ДОВЖИК

Заслужений діяч мистецтв України

УКРСМІХІНФОРМБЮРО «ПЕРЦЯ»

Валерій ЧМИРЬОВ

Світовий мережевий репрезентант українського мистецтва сміху

Засновник і видавець журналу:

Спеціалізоване видавництво сатирично-гумористичної літератури «ТОЛОКА».

01103, Київ, вул. Підвисоцького, 3, пом. 3.

Видається з квітня 1922 року.

Свідоцтво КВ №22246-12146Р від 28.07.2016 р.

Адреса редакції:

01103, м. Київ, вул. Підвисоцького, 3, пом. 3.

тел.: (044) 284-77-00

Адреса для листування: 01103, м. Київ, а/с 67

e-mail: red.perets2017@ukr.net

Літературний відділ: perets.vr@ukr.net

Художній відділ: perets.cartoon@ukr.net

Відділ передплати і торгівлі «Книга-поштою»:

тел.: (044) 456-83-27

e-mail: perets.peredplata@ukr.net

Відділ маркетингу та реклами:

тел.: (044) 284-77-00

e-mail: perets.reklama@ukr.net

Головний редактор: Юрій ЦЕКОВ

Головний художник: Олексій КОХАН

Відповідальний секретар: Юрій ІЩЕНКО

Комп'ютерна верстка: Валерій АРСЕНЮК

Друк: ТОВ «Інтерконтиненталь-Україна»

(Керівники: О. М. Дорошенко, В. О. Павловський)

01021, м. Київ, вул. Інститутська, 16, оф. 1/15.

Свідоцтво ДК № 4562 від 13.06.2013 р.

Замовлення № 10912.

Загальний наклад 13 100 прим.

Підписано до друку 20.04.2017 р.

Формат 60х84/8. Виходить 1 раз на місяць.

Передплатний індекс 97835. Ціна договірна.

© Перець. Весела республіка. 2017

1
КВІТНЯ

ВЕСНЯНІ ВЕСЕЛОСМІХИ

Віктор КОНОНЕНКО

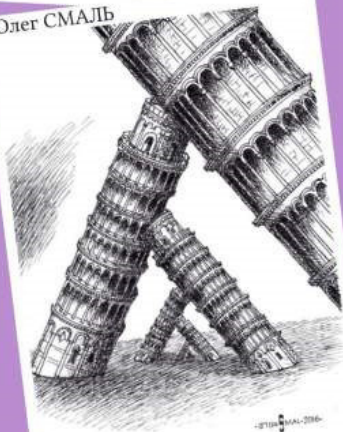
Валерій МОГИЛЬНИЙ

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

Олег СМАЛЬ

Володимир СОЛОНЬКО

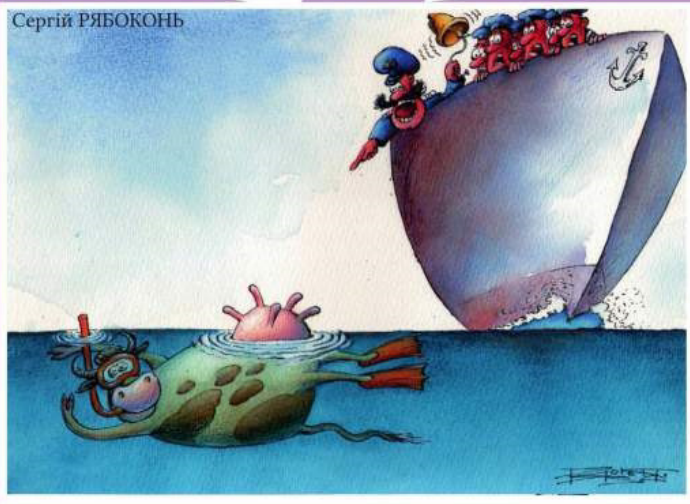
— Ось, отримав оцінку з математики за формулою «Роттердам-плюс»!

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Вам телеграма! Ваші шпаки пишуть, що затримуються з вирію...

Сергій РЯБОКОНЬ

Володимир АДАМОВИЧ

— Купив засіб для миття туалетів: «Туалетне каченя»...

СМІХОВІ ПРЕФЕКТИ ВЕСЕЛОЇ РЕСПУБЛІКИ ПЕРЕЦЬ ПО ОКРУГАХ:

Автономна Республіка Крим — вакансія
Вінницький — Леонід КУЦІЙ
Волинський — Василь СЛАПЧУК, Сергій ЦЮРИЦЬ
Дніпровський — Василь ШАРОЙКО
Донецький — Павло КУЩ
Житомирський — Василь ДАЦЮК
Закарпатський — вакансія
Запорізький — Пилип ЮРИК

Івано-Франківський — Микола САВЧУК
Київський — Аркадій МУЗИЧУК
м. Київ — Тарас КІНЬКО
Кіровоградський — Сергій КОЛЕСНИКОВ
Луганський — Павло КУЩ
Львівський — Олег КАЧКАН
Миколаївський — Василь ПІДДУБНЯК
Одеський — Дмитро ШУПТА
Полтавський — Павло СТОРОЖЕНКО
Рівненський — Юрій БЕРЕЗА, Василь ТИТЕЧКО
Сумський — Петро ТОВСТУХА

Тернопільський — Ярослав БОРСУК
Харківський — Микола ВОЗІЯНОВ, Володимир СУБОТА
Херсонський — Олександр КОНОВАЛЕНКО
Хмельницький — Олексій ТИМОШУК
Черкаський — Сергій НОСАНЬ
Чернівецький — Флоріан БОДНАР, Олександр СВІНЦІЦЬКИЙ
Чернігівський — Сергій ДЗЮБА

Поштова адреса — 01103, м. Київ, а/с 67
Електронна пошта — perets.vlaskor@ukr.net